

Beszámoló a Csincsele 2011. szeptember 3-i foglalkozásáról

A foglalkozás helye: Thaulow óvoda, Osló. 10 gyermek és szüleik vettek részt a programon.

A foglalkozást Horváti Eszter vezette, a kézműveskedést pedig Wollner Mária és Trescsik Angéla.

Trescsik Angéla, aki általános iskolai technika- és életvitel szakos, felsőtagozatos tanár, Magyarországról érkezett, és egy három hónapos ösztöndíj-programban vesz részt,.

Ma is a Csincsele, bombola kezdetű énekes játékkal kezdtük az alkalmat.

-Csincsele, Bombola!

-Ki van kint?

-Az angyal.

-Mit keres?

-Virágot.

-Milyet?

Itt a kint lévő gyerek (angyal) mond egy virágnevet, és aki azt választotta, kimegy és helyet cserél a kint lévővel. Így ő lesz az angyal.

Ezt követően a gyerekek felálltak, kört alakítottak, majd a Lánc, lánc eszterlánc kezdetű éneket énekelték. Akinek a nevét Eszter a dal végén kiénekelte, az kifordult és háttal befelé fordulva folytatta a körbenjárást.

Lánc, lánc, eszterlánc, eszterlánci cérna. Cérna volna, selyem volna, mégis kifordulna. Pénz volna karika, karika! Forduljon ki (itt következik a résztvevők közül valakinek a neve)-nak lánca!

Majd a Gólya, gólya gilicét énekeltük hangszerek kíséretében. A gyerekek választhattak maguknak dobót, "sípót" vagy "nádi hegedűt", és amikor a dalban a megfelelő hangszer nevét énekeltük, azok a gyerekek, akik azt választották, megszólaltathatták a hangszerüket, addig viszont némán tartották. Ezzel a koncentrációs képességüket és önfegyelmüket is fejlesztettük.

Gólya, gólya, gilice! Mitől véres a lábad? Török gyerek megvágta, magyar gyerek gyógyítja. Sípbal, dobbal, nádi hegedűvel.

Az ének közben több önkéntes vállalkozó is féllábon állt, ahogyan a gólyák szoktak.

Utána Medvevadásztra indultunk. Együtt ismételtük, amit Eszter mondott, miközben a combunkon ütöttük a lépések ritmusát.

Megyünk, megyünk, megyünk medvét vadászni. Hú, de meleg van! Megyünk, megyünk, megyünk, megyünk. Nini! Mit látok? Egy hegyet. Fel kell mászni. Megyünk, megyünk.... Nini! Mit látok? Egy tavat! Át kell úszni. (Kezünkkel úszást utánzó mozdulatokat tettünk.) Megyünk, megyünk.... Nini! Mit látok? Egy hidat. Át kell rajta menni. (Közben az öklünkkel a mellkasunkat ütöttük, hogy a hídon dübbenő lépéseket utánazzuk.) Megyünk, megyünk... Nini! Mit látok? Egy barlangot. Benézünk. Hű, de sötét van! (Tapogatódzó mozdulatokat tettünk a kezünkkel.) Nini! Itt egy fül. Nini! Szőr! Nini! Fogak! Jaj, szaladjunk!! És visszafelé is megtettük ugyanazt az utat, de sokkal gyorsabban mondtuk a szöveget és ütöttük a combunkon a léptek ritmusát.

Ezt követően az ujjainkat szemléltük meg, miközben elmondtuk a mondókát:

Hüvelykujjam almafa, mutatóujjam megrázta, középső ujjam felszedte, gyűrűs ujjam hazavitte, a kisujjam mind megette. Megfájdult a hasa tőle!

A másik kezünkön is elsoroltuk az ujjainkat, de most egy másik mondókával:

Ez elment vadászni, ez meglőtte, ez hazavitte, ez az iciri-piciri mind megette! Hamm, hamm!

Majd a szülők a gyermekük fejét tapogatták végig az alábbi mondóka kíséretében:

Sűrű erdő (ez a haja a gyerekeknek), kopasz mező (homloka), pillogatók (szemek), szipogató (orr), tátogató (száj), (majd gyorsan leszaladt a kezük a nyakukba és megcsiklandozták őket).

Végül a gyerekek kipróbálhatták az ujjfestést. Közben Angéla ízelítőt adott a nemezelésből, amit most csak egy valaki próbálhatott ki kellő mennyiségű alapanyag híján, de tervezzük, hogy lehetőséget biztosítsunk mindenkinek, hogy kipróbálhassa ezt a hagyományos kézműves tevékenységet.